

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **M.V. , bytem ...,**
zastoupena JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Kolín,
Legerova 148,

proti

žalovanému: **Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2018, č. j. DSH/5986/17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2018, č. j. DSH/5986/17 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tachov ze dne 9. 10. 2017, č. j. 10986/2016-ODSH/TC-40 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobkyně proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobkyně) a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně žalobu odůvodnila dvěma skupinami žalobních bodů.
3. V první skupině žalobních bodů, uvozené slovy „Nerespektování odvolacích důvodů“, žalobkyně namítala, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, vydané ve věci shodné, tedy ve věci odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ve věcech shodných či obdobných - rozhodnutí ze dne 22.10.2014, č.j. MSK 126113/2014, ze dne 12.11.2014, č.j. MSK 121761/2014 - vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se de iure týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct (!), se žalobkyně domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (precedens), užívání zásady legitimnosti jej de facto zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobkyně přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.
4. V druhé skupině žalobních bodů, uvozené slovy „Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů“, žalobkyně uvedla, že v odvolání napadá jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K tomu žalovaný uvádí, že tyto posuzovat nemůže, byť praxe popsána v bodě předcházejícím vypovídá o praxi jiné. Jediné důkazy, které žalovaný posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobkyně nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím,

kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobkyně respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C 1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifičnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci. Dle žalobce není podklad způsobilý zejména v následujících případech: i) Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) či ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou. ii) Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích a nikoli dle zákona o silničním provozu. iii) Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

5. Žalobkyně dále uvedla konkrétní výtky k pokutovému bloku ze dne 13. 3. 2016, 27. 4. 2015, 4. 12. 2014, 4. 9. 2014, 20. 9. 2012, 10. 2. 2011, 31. 3. 2010, 2. 10. 2009, 19. 6. 2008 (správně 18. 6. 2018 pozn. soudu), 28. 5. 2008.
6. K blokové pokutě ze dne 13. 3. 2016 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani

kilometrůž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/3 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

7. K blokové pokutě ze dne 27. 4. 2015 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometrůž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
8. K blokové pokutě ze dne 4. 12. 2014 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometrůž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000

Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

9. K blokové pokutě ze dne 4. 9. 2014 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
10. K blokové pokutě ze dne 20. 9. 2012 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
11. K blokové pokutě ze dne 10. 2. 2011 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není

seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „R-obec“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

12. K blokové pokutě ze dne 31. 3. 2010 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f3“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
13. K blokové pokutě ze dne 2. 10. 2009 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného

rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§22/1 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 22 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

14. K blokové pokutě ze dne 19. 6. 2008 (správně 18. 6. 2008, pozn. soudu) žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f8“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „přednost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§22/1 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 22 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
15. K blokové pokutě ze dne 28. 5. 2008 žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
16. K blokové pokutě ze dne 28. 5. 2008 (správně 14. 1. 2008 pozn. soudu) žalobkyně uvedla, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f4“ a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále dle žalobkyně vyvstává pochybnost o věcné

příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), a není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „R“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

17. Žalobce tedy zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014 - 39.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že dle ustanovení § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobkyně podala dne 24. 3. 2016 námitky proti všem provedeným záznamům bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Prvoinstanční orgán v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce s kompletní spisovou dokumentací (ke kterému se nedostavil) vydal napadené rozhodnutí č. j. DSH/5986/17 ze dne 18. ledna 2018, kterým zamítá námitky žalobkyně a potvrzuje provedené záznamy bodů.
19. K žalobnímu důvodu, který se týká rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, a to v souvislosti se zásadou legitimního očekávání žalovaný uvádí, že v průběhu správního řízení žalobce podal u prvoinstančního orgánu dne 2. 11. 2016 námitky, kde uvedl, že brojí proti všem záznamům bodů a dále v průběhu správního řízení podal pouze dne 9. 12. 2016 žádost o poskytnutí kopie spisového materiálu. Po celou dobu správního řízení nepodal žádný další konkrétní návrh, či vyjádření, které by mělo souvislost s rozhodováním jiných správních orgánů.
20. Dále k celé věci žalovaný uvádí skutečnost, že žalobkyně v rámci žaloby napadá, a to velice obecně pokutové bloky ze dne 13. 3. 2016, 27. 4. 2015, 4. 12. 2014, 4. 9. 2014, 20. 9. 2012, 10. 2. 2011, 31. 3. 2010, 2. 10. 2009, 19. 6. 2008, 28. 5. 2008, kdy tyto bloky (resp. jejich

ověřené kopie) jsou součástí spisové materie a mohl se s nimi v rámci správního řízení dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí podrobně seznámit. K seznámení se spisovou materií byl prvoinstančním orgánem vyzván a za tímto účelem mu byla stanovena přiměřená lhůta, kterou však nevyužil a ke správnímu orgánu I. stupně se nedostavil. Je tedy s podivem, jak může v rámci podané žaloby napadat obsah pokutových bloků, se kterými v rámci celého správního řízení nebyl seznámen, ani si nevyžádal jejich kopie atd. Během správního řízení byly vyžádány pokutové bloky ke všem přestupkům, které souvisely s dosažením celkové hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tyto pokutové bloky byly prvoinstančním orgánem a dále i odvolacím správním orgánem přezkoumány ve smyslu, zda na podkladě těchto rozhodnutí mohou být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Bylo zjištěno, že všechny pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, na základě kterých musí dle ustanovení § 123b odst. 2 silničního zákona dojít k zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Údaje na pokutových blocích souhlasí s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a rovněž korespondují s počtem zaznamenaných bodů, což vyplývá z výpisu z evidenční karty řidiče, který je ve spisové materii rovněž obsažen. Z uvedeného lze vyvodit jediný logický závěr, a to, že po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů.

IV.

Posouzení věci soudem

21. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

22. Žaloba není důvodná.

A.

23. Soud neshledal důvodnou první skupinu žalobních bodů.
24. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, již prvoinstanční orgán od příslušných správních orgánů vyžádal rozhodnutí, která byla podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
25. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz strana 7) jasně vyplývá nedůvodnost námitek žalobkyně, neboť žalovaný posuzoval jednotlivé pokutové bloky z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, rozhodnutím jiných správních orgánů se nezabýval, neboť žalobce v odvolání žádná konkrétní neoznačil ani nepředložil. Žalovaný se nedopustil žalobcem namítaných pochybení, tudíž bylo na žalobci, aby eventuálně konkrétními námitkami poukazem na konkrétní skutečnosti zpochybnil způsobilost jednotlivých rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů.

B.

26. Soud neshledal důvodnou ani druhou skupinu žalobních bodů.

27. Předně je nezbytné uvést, že tvrzení žalobkyně, že „jediné důkazy, které žalovaný posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení“, se nezakládá na pravdě, jak vyplývá z odůvodnění nedůvodnosti druhé skupiny žalobních bodů.
28. Pokud žalobkyně tvrdí, že „i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu“, lze se s jejím tvrzením ztotožnit, kromě údaje o tom, že žalovaný použil „argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí“. Tento argument žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nepoužil. Tato obecná tvrzení však nijak neprokazují zákonnosti či nezákonnost napadeného rozhodnutí.
29. Pokud jde o námitku žalobce, že „přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí“, je nezbytné uvést, že žádné takové pokutové bloky ani pokutové bloky stejných sérií nebyly podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
30. Pokud jde o námitku žalobce, že „v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu, rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, ani tuto nelze shledat důvodnou.
31. Na pokutovém bloku ze dne 13. 3. 2016, byla vedle údaje „R - 130/159/154 km/h“, označena osoba řidiče, den, hodina, místo, označení porušeného ustanovení zákona, a označení, za jaký přestupek byla pokuta uložena. Obdobné údaje obsahují rovněž i ostatní pokutové bloky založené ve spise. Na základě těchto skutečností je nezbytné dospět k závěru, že „taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo“.
32. Namítá-li žalobkyně, a to pouze obecně, že „z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít“, je nezbytné uvést, že na všech pokutových blocích je uvedeno, kdy a kde mělo ke spáchání přestupků žalobkyní dojít. Ve spojení se zákonnými ustanoveními na pokutových blocích uvedených, je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo deliktní jednání žalobkyně na „pozemních komunikacích“. Z ničeho nevyplývá a žalobkyně ostatně ani netvrdí, v případě jakého přestupku se mělo jednat o prostor „mimo pozemní komunikaci“. Dlužno však doplnit, že nic takového žalobkyně důvodně tvrdit ani nemůže, neboť jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44, „správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí

příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Správnost a zákonnost pokutového bloku tak žalovaný přezkoumávat nemohl.

33. Konečně k tvrzením žalobkyně o tom, že „údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku“, je nezbytné uvést, že s těmito se ve své podstatě ztotožňuje i soud, avšak tyto obecné proklamace neprokazují zákonnosti či nezákonnost napadeného rozhodnutí.
34. Pokud se jedná o pokutové bloky ze dne 13. 3. 2016, 27. 4. 2015, 4. 12. 2014, 4. 9. 2014 a 20. 9. 2012, pak je soud toho názoru, že je-li v kolonce „uložena za přestupek podle §“ uveden údaj „125c/1f4“, uveden popis skutku „rychlost“, „RJ“, „R“ „R – obec“ a právní kvalifikace označena údajem „§18/4 z.č. 361/2000 sb“, není zde objektivně žádných pochyb o tom, za co byl žalobce sankcionován. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, mimo obec nejvýše 90 km.h-1, a jde-li o dálnici, nejvýše 130 km.h-1. Údaje „rychlost“, „RJ“, „R-obec“ či „R“ byly doplněny odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil, tedy je zcela zřejmé, že byla žalobkyně sankcionována za překročení zákonem dovolené rychlosti. Tato specifikace je zcela v souladu se závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20. Uvedení údaje „§18/4 z.č. 361/2000 sb“ namísto „§ 18 odst. 4 zákona č 361/2000Sb, o provozu na pozemních komunikacích...“, není žádných pochybením. Z obou těchto údajů je totiž naprosto zřejmé, že je jimi míněno porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Shora uvedené platí i pro přestupek ze dne 10. 2. 2011 (pokutový blok obsahuje jak popis skutku, tak i příslušnou právní kvalifikaci) a také pro přestupky ze dne 31. 3. 2010, 2. 10. 2009, 28. 5. 2008, 14. 1. 2008 (žalobkyně, která disponuje originály pokutových bloků, v žalobě uvedla, že v pokutových blocích je uvedena právní kvalifikace „22/1f4“ ve spojení popisem skutku „R“ či „R- obec“).
35. Obdobné závěry pak plně dopadají i na přestupek ze dne 18. 6. 2008, neboť pokutový blok obsahuje jak popis skutku „silnice I/6 x silnice č. III/2125, nedání přednosti v jízdě při odbočování vlevo“, tak i příslušnou právní kvalifikaci „§22/1f8 zák. č. 200/90 Sb.“
36. K výtkám žalobkyně stran veřejně přístupného nebo soukromého pozemku je třeba konstatovat, že z hlediska skutkových podstat přestupků, za které byla žalobkyně postižena, je zcela irrelevantní, zda k sankcionovaným jednáním došlo na veřejně přístupném pozemku či na pozemku soukromém, podstatné je pouze to, zda se tak stalo v prostoru pozemní komunikace. Není proto důvodná námitka žalobkyně, že „nelze přezkoumatelným způsobem zjistit, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě

veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku“. Zde soud nadto připomíná své výše uvedené závěry, a sice že na pokutových blocích je uvedeno, kdy a kde mělo ke spáchání přestupků žalobkyně dojít, přičemž ve spojení se zákonnými ustanoveními na pokutových blocích uvedenými je zcela zřejmé, že sankcionována byla deliktní jednání žalobkyně na „pozemních komunikacích“. Z ničeho nevyplyvá a žalobkyně ani netvrdí (a ostatně ani důvodně tvrdit nemůže), že sankcionovaných jednání dopustila mimo pozemní komunikace. V návaznosti na to nezbyvá než dodat, že není opodstatněné tvrzení žalobkyně, že „vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci)“. Pokutové bloky byly v daných případech vydány Policií České republiky, Policie České republiky dohlíží na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, kdy v rámci výkonu tohoto dohledu mimo jiné kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích a projednává v blokovém řízení přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 124 odst. 9 zákona o silničním provozu). „Věcná příslušnost orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal“, je tedy ve všech případech jednoznačně dána.

37. Lze tedy uzavřít, že žalobkyně zpochybněné pokutové bloky byly způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, když údaje v nich uvedené ve své vzájemné kombinaci dostatečně individualizují skutky, za které byla žalobkyně postižena.
38. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

39. Soud neprovedl žádný z žalobkyně navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

40. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 29. 8. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

předseda senátu